

Men foruden at foregaa direkte foregaa Ordensdekorationerne under Ministeriet J. C. Christensen ved et Mellemed, og jeg skal nu tillade mig at undersøge, hvorledes dette Mellemed virkede, hvem dette Mellemed var, og hvorfor dette Mellemed til sidst standsede sin Virksomhed. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes Mellemedet virkede, skal jeg oplyse, at Kolding Socialdemokrat — det har staaet i flere Blade, men det Citat, jeg har, har jeg efter Kolding Socialdemokrat — fra det Tidspunkt bl. a. har bragt en Notits, der lød saaledes: „Grosserer Oscar Davidsen gav i sin Tid 30,000 Kr. for at blive Etatsraad. Pengene skulde være gaaede i Fængselshjælpens Kasse, men Alberti stak dem i Lommen.“ Saaledes har et Blad skrevet, og jeg skal gøre opmærksom paa, at Etatsraaden ikke har protesteret mod denne Notits. Man kan maaske sige, at han ikke har kendt denne Notits, men jeg skal dertil bemærke, at det var og er en kendt Sag, i alt Fald en Sag, man tror bekræfter sig, at Etatsraad Davidsen har betalt for den Titel, han fik, Etatsraadtitlen.

Formanden: Jeg vil bede det ærede Medlem ikke fremsætte ubeviste og ubesvarede Paastande.

Wiinblad: Jeg skal dog tillade mig at gøre opmærksom paa, at den lokale Øvrighed i Kolding ikke har fundet Anledning til at foretage noget i Anledning af denne Udtalelse, i alt Fald ikke saa vidt jeg ved. Hvis den lokale Politimester har indberettet til Justitsministeriet, at der har staaet i et Blad, at Etatsraadtitlen er betalt, og at Pengene skulde være gaaede i Fængselshjælpens Kasse, men ere blevne stjaalne paa Vejen, har den daværende Justitsminister, Hr. Høgsbro, stukket denne Klage i Lommen og ikke foretaget noget.

Jeg skal dernæst gaa over til at undersøge, hvem disse Mellemed vare, og jeg skal da oplyse, at jeg har haft Besøg af en Agent, der handlede med Ordner. Han vilde ikke sælge mig nogen Orden, han vilde sælge mig noget andet. Denne Agents Navn var Schønning. Det har jo en vis Interesse at vide, at man har med bestemte Personer at gøre. Han meddelte mig, at han af en Direktør Larsen her i Byen var bleven engageret som Agent ved Ordens- og Titelsalg. Han skulde sælge disse Ordner og disse Titler i Provinsen, og Prisen var 25,000 Kr. for et Ridderkors. Det vil sige, Manden havde Lov til at gaa ned til

†

et mindre Beløb, der kunde handles om det; han kunde sælge det for 20,000 Kr., og Agenten skulde selv have 1,200 Kr. for hver saadan Forretning. En Etatsraadtitel gik op i 30,000 Kr. meddelte han, og det viser ogsaa den lille Notits, jeg har citeret efter „Kolding Socialdemokrat“. Han vilde sælge mig en Kontrakt med Direktør Larsen, for at jeg kunde have et Bevis for, at saadan forholdt det sig; men jeg købte ikke denne Kontrakt. Jeg tænkte mig nemlig, at Forslaget om Ordner og Titler skulde komme frem forrige Aar, og saa vilde jeg have henstillet til Regeringen at købe denne Kontrakt. Men Agenten tabte Taalmodigheden og solgte Kontrakten til „Politiken“. „Politiken“ trykte den op, og jeg skal med Formandens Tilladelse oplæse den, saa ville vi jo faa Aktstykket ind i Rigsdagstidenden. Kontrakten lyder saaledes:

„Hr. — —

Efter Deres ærede Ønske om at komme i Betragtning ved Uddeling af en Ordensdekoration (R. af D.) foreslaas herved følgende:

Ved at deponere Kr. 5,000 og senere ved Dekorationens Modtagelse betale Kr. — saa er der en Parentes, hvor det større Beløb skal staa —, „som agtes anvendt til Grundfond til et af Dem paatænkt Mindemuseum for Kong Chr. IX og Dronning Louise, da herved at blive dekoreret med nævnte Orden.

Ifald dette Forslag skulde konvenere Dem, erklærer undertegnede herved med Bistand fra højere Sted at kunne opfylde dette af Dem nærede Ønske.

København, 23. November 1907.

F. O. Larsen.

Direktør.

P. S. Beløbet udbetales til Ihænderen af dette Papir, naar Bevillingen har fundet Sted.

— — —

I Henhold til ovenstaaende accepterer jeg undertegnede herved samme.“ — og her skal selvfølgelig staa Navnet paa den Mand, som køber Ordenen.

De se her, at det Paaskud, som er Agenten og Køberen imellem, er et Mindemuseum for Kong Christian IX og Dronning Louise. Det er mig ikke bekendt, at der har været paatænkt et saadant Mindemuseum, og det maa da være en ren Formalitet, man der anvender, naar man skriver, at vedkommende, der køber Dekorationen, paatænker at grundlægge et saadant